

WSI laboratorium 6 – Sprawozdanie

Pryimak Andrii-Stepan 336173

Wprowadzenie

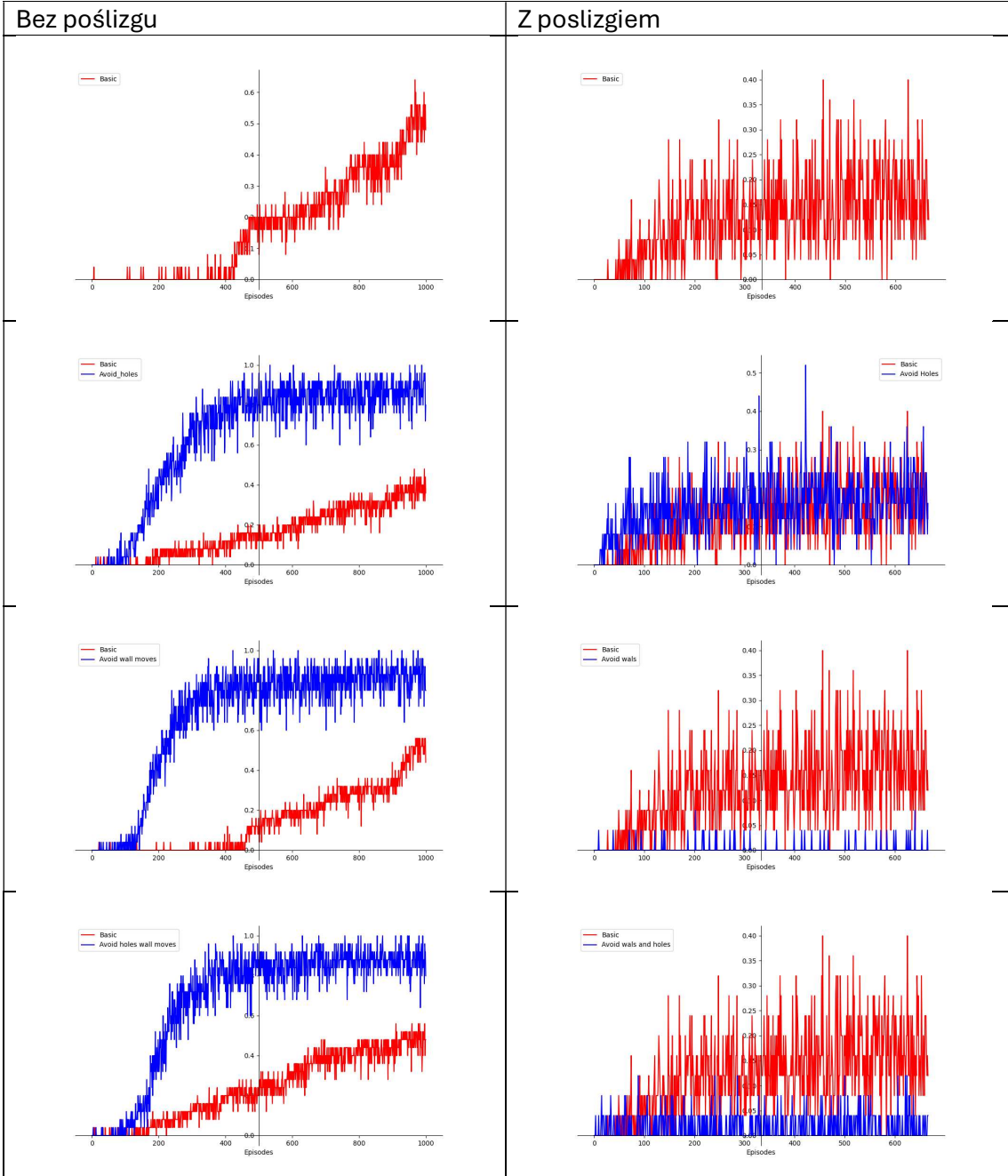
Celem projektu było zaimplementowanie algorytmu Q-learning w środowisku FrozenLake, aby nauczyć agenta efektywnego poruszania się po planszy w kierunku celu, unikając pułapek. FrozenLake jest standardowym środowiskiem dostępnym w bibliotece Gymnasium i symuluje planszę, gdzie agent porusza się po zamrożonym jeziorze.

Realizacja

W projekcie zastosowano dwie różne konfiguracje środowiska:

1. **Środowisko niesliskie (No Slippery)**, gdzie agent ma pełną kontrolę nad ruchem.
2. **Środowisko śliskie (Slippery)**, w którym ruch agenta może być losowo zaburzony.
Do każdego środowiska zastosowano trzy różne systemy nagród: standardowy, dostosowany 1 oraz dostosowany 2, które kładły nacisk odpowiednio na unikanie ścian, unikanie pułapek oraz premiowanie poprawnych ruchów.

Wyniki

Wnioski

1. Wyniki dla wersji bez poślizgu:

- W przypadku używania algorytmu Q-learning z domyślnym systemem nagród (1 za dojście do celu, 0 za inne przypadki), agent wykazywał stabilny proces uczenia się, osiągając wyższe wartości średnich nagród w miarę upływu epizodów.
- Kara za wpadnięcie do dziury wzmocniły proces uczenia się, co umożliwiło agentowi szybsze nauczanie optymalnej polityki.
- Kara za pójście w ścianę poprawiła wynik.

2. Wersja z poślizgiem (is_slippery=True):

- Po włączeniu poślizgu i zwiększeniu liczby epizodów do 10000, wyniki uległy znacznemu pogorszeniu. Agent napotkał większe trudności w nauce skutecznej polityki decyzyjnej ze względu na losowość w zachowaniu środowiska.
- Zmiana systemu nagród miała istotny wpływ na skuteczność algorytmu. Wersja z karą za wpadnięcie do dziury nadal przynosiła korzyści, ale funkcja przyznająca karę za ruch w ścianę nie poprawiła wyników w wersji z poślizgiem. To może sugerować, że w trudniejszych warunkach, takich jak wprowadzenie poślizgu, agent powinien skupić się bardziej na unikaniu nieprzewidywalnych zmian stanu niż na unikaniu ścian.

3. Wpływ zmienionych funkcji nagrody:

- Funkcja nagrody z karą za wpadnięcie do dziury przyczyniła się do poprawy wydajności algorytmu w obu przypadkach, ponieważ agent uczył się szybciej unikać dziur.
- Wprowadzenie kary za ruch w ścianę poprawiło wyniki w wersji bazowej, ponieważ agent, mając ograniczoną liczbę ruchów, bardziej starał się unikać niepotrzebnych, błędnych działań, co prowadziło do mniejszego marnowania ruchów. Wersja z poślizgiem przyniosła gorsze rezultaty, ponieważ agent unika ścian, ale w rezultacie zbliża się do dziur. Pójście w ścianę nie oznacza automatycznej przegranej, natomiast wpadnięcie do dziury już tak. Dlatego w przypadku środowiska z poślizgiem najlepiej, aby agent trzymał się jak najdalej od dziur, nawet jeśli wiąże się to z ryzykiem zbliżenia do ściany.